

man næsten altid sørge for, at det bliver lidt bedre. Men det er altså ikke nok her. Derfor fastholder vi vor afvisning.

Så synes jeg i øvrigt ikke, at vi skal gøre en større sag ud af det her, for det er jo kendt stof. Det er jo noget, der har været helt tilbage fra 1994, hvor vi sluttede det, og vores holdning kan næppe komme overraskende for nogen.

(Kort bemærkning).

Svend Aage Fauverholdt (DF):

Det glæder mig utrolig meget, at også ministeren drager strandbeskyttelseskommisionen ind i den debat, vi har her i dag, for Dansk Folkeparti har jo lige bestemt peget meget på, at strandbeskyttelseskommisionen jo ikke engang er nået halvvejs rundt i det lille land Danmark. Var man nået til vejs ende, jamen så ville vi også kunne drage en større konklusion af, hvad de forskellige amter og kommuner måske vil sige i høringssvarene.

Så måske har Dansk Folkeparti ret, når vi siger, at det her lovforslag er man for tidligt ude med.

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):

Altså en gang imellem tror man her i Folketinget, at vi er tæt på hinanden miljømæssigt, og det er da heldigvis også sådan, at vi ofte laver aftaler indbyrdes. Men at tro, vi er tæt på hinanden, når man sidder og hører hr. Schmidts indlæg i dag, ville være forkert.

Hr. Schmidt taler om et forfærdende udgangspunkt, et forfærdende udgangspunkt, nemlig loven i 1994, som blev gennemført af et bredt flertal i Folketinget, bestående af Kristeligt Folkeparti, CD, Det Radikale Venstre, Socialdemokratiet, SF og – så vidt jeg husker – Enhedslisten. Det var et forfærdende udgangspunkt. Hvad var det, vi vedtog dengang? Vi vedtog to ting.

Vi vedtog, at de regler, som den daværende borgerlige regering havde indført administrativt, nemlig et landsplandirektiv, skulle vedtages ved lov, så Folketinget fik mulighed til at forholde sig til det for at beskytte de danske kyster. Så vedtog vi i øvrigt i et forlig med både Kommunernes Landsforening og Amtsrådsforeningen at udvide strandbeskyttelseslinjen, som har tjent beskyttelsen af danske kyster så godt, fra 100 m til 300 m.

Det var det, vi gjorde, og så indførte vi oven i købet den regel, at inden vi, om jeg så må sige, trak linjen, så skulle der være en, hvad vi den-

gang populært kaldte »gummistøvlekommission«, som åndelig talt skulle skridte de danske kyster af og give mulig for, at alle grundejere, alle kommuner kunne komme med deres synspunkter. Det er selvfølgelig også, fordi vi arbejder så demokratisk, at det har taget så lang tid.

Man kan være uenig i den lovgivning, det indrømmer jeg, man kan have forskellige synspunkter, men sige, at det er et forfærdende udgangspunkt at udvide strandbeskyttelseslinjen, som et stort flertal af partier gjorde i sin tid, synes jeg alligevel siger noget om afstanden.

Mellem hr. Schmidts og mit syn på beskyttelse af danske kyster, naturbeskyttelse osv. er der simpelt hen en afgrund. Der er en afgrund. Heldigvis kan man glæde sig over, at der også er en afgrund, der skiller hr. Schmidt fra den danske befolkning. Det er ikke ensbetydende med, vi ikke skal lave aftaler. Det skal vi i fremtiden.

Så er det bare sådan, at når jeg giver indrømmelse, og det er nok rigtigt, at jeg har ladet mig præge af argumenter – jeg synes i øvrigt også resultatet er fint nok – så venter jeg naturligvis også, at man fra den anden side af afgrunden da er parat til også at give indrømmelser i stedet for bare at sidde med korslagte arme og sige: Vi er bare imod, vi er bare imod.

Hr. Schmidt han er imod. Ja, o.k. han er imod, selv når han får indrømmelser.

(Kort bemærkning).

Hans Christian Schmidt (V):

Nu skal jeg jo ikke klandre ministeren for at bruge udtrykket »afgrunden«. Det er jo et udtryk, Socialdemokratiet har taget til sig og har brugt ved mange lejligheder. Det er jo ikke sådan, at det bare kommer op en gang imellem. Det er jo sådan indgået i det socialdemokratiske slogan. Vi taler tit om, at nu nærmer vi os afgrunden, og nu er vi så kommet til den miljømæssige afgrund. Før var vi ved den økonomiske afgrund. Sådan er det.

Jeg vil kun sige til ministeren: Det er meget enkelt, for ministeren har i sit eget resumé skrevet, at når vi skal have det her forslag gennemført, så er det, fordi efter den gældende kystlov vil de udvidede beskyttelseslinjer først træde i kraft, når miljø- og energiministeren på grundlag af strandbeskyttelseskommisionens indstilling har truffet bestemmelse herom for hele landet samtidig. Sådan hedder det i resuméet af den pressemeddelelse, der udsendes fra Miljø- og Energiministeriet.